

Motion till riksdagen 2013/14:Ju339

av **Kent Ekeröth (SD)**

Tillåt kräksirap

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att polisen ska få använda kräkmedel för att säkra bevisning.

Motivering

Heroin som langas förvaras i små inplastade kapslar, s.k. kabbar som bärs i munnen av både langare och köpande missbrukare. Anledningen till detta är att kapseln lätt ska kunna sväljas om man blir upptäckt av polisen så att bevisningen kan undanhållas. Kapseln kommer till slut ut den naturliga vägen och kan användas igen.

För inte så länge sedan, i början av 90-talet, var det fortfarande tillåtet för polisen att använda kräksirap i kampen mot narkotikan. Polisen tog då in personen som svält en kapsel på sjukhus och gav dem kräksirap med resultatet att bevisningen kom upp och säkrades på några minuter. Riksåklagaren beslutade dock att detta förfarande var kränkande och att det saknade lagligt stöd.

Rutinerna förändrades till en mycket mer omständlig process; efter gripande måste beslut fattas om att sväljarna ska röntgas på sjukhus för bevisning av kapslar i magen, sedan måste beslut tas om att de misstänkta ska förvaras under ständig bevakning tills att de utträttat sina behov, sväljarna måste bruka en icke spolbar toalett i några dagar, häktespersonal får rota runt i avföring för ett obehagstillägg om någon hundralapp extra i lön och till sist kommer kapslarna ut och narkotikan kan tas i beslag.

Enligt vittnesmål från polisen blev resultatet att de tidigare ihärdiga poliserna tappade geisten att ta fast sväljare och narkotikahandeln fick det lättare att undgå polisen. Vid sidan av omständligheten för denna nya rutin kunde

Fel! Okänt namn på

även kostnaden uppgå till 30 000–40 000 kronor per tillfälle redan på 90-talet, medan den tidigare användningen av kräksirap var näst intill gratis.¹

Historien om kräksirapen är ett mycket bra exempel på hur dåliga rutiner skapar både en ineffektiv polisorganisation och en ond spiral som leder till demoralisering av poliskårens enskilda poliser. Som vanligt är det ett överdrevet tjt om integritet som legat bakom denna olycklighet. Jag ställer inte upp på detta numera gamla beslut.

Den integritetskränkning användning av kräksirap innebär vägs mångfalt upp av den nytta en riktigt effektiv kamp mot narkotikahandeln utgör för både samhället i stort, grupper som riskerar att hamna i missbruk, anhöriga till missbrukare och de enskilda missbrukarna som får svårare att köpa narkotika.

Nu, nästan 20 år efter att användningen av kräksirap förbjöds, efterfrågar polisen åter detta tvångsmedel till sitt förfogande.² Jag anser därför att det nu är hög tid att tillåta polisen att använda kräkmedel igen för att säkra bevisning i kampen mot narkotikan.

Stockholm den 30 september 2013

Kent Ekeröth (SD)

¹ För ett tidigt polisiärt vittnesmål, se *Att kräkas eller kränkas – det är frågan* Expressen 1994-08-05 av Mattias Nygren.

²http://www.svd.se/nyheter/inrikes/polis-vill-ge-knarkbarare-krakmedel_7255891.svd.